

נאמנות לירושלים - צריך להסכים שחדי יהיה ראש העיר. אמר שהוא מוכן לעשותו לסגן ולתת לו לעשות מה שירצה - אבל הוא ייבחר לראש.

הצליח חדי להשיג הסכמת גחל והדתיים - ויש לו רוב. אך אינו בטוח אם הדתיים לא ישנו דעתם, אם לא מיד - אז כשהיה איזו תאונה בשבת. ולכן הצעתי תחילה לחברים מה שנסכים לנמיר בחנאי שהמערך יהחייב לתמוך בתדי, אבל הם הציגו חנאי - בלי גחל. כמובן לזה אין להסכים לאחר הסידור שנעשה כבר בירושלים. אבל כששקלתי השאלה עוד פעם הגעתי למסקנה שיש בכל מקום לדון על ראש עיריה מי יותר טוב, ולא מה זה יתן למפלגה שלנו. יש להכניס "נוסח" חדש בחיים המדיניים, זה עלול לשנות הרוח בעם.

16.11.65, יום ג'

באו אצלי ארבעה חברי מפדל: שמואל אפשטיין, יהודי שטרן, ישראל יוסט, אברהם ווינגוט ממפדל. רוב הסניף תומך בשטרן, ההנהלה החליטה שהסניף קובע במי לבחור בראש עיריה. הם רוצים לגמור מהר, אחרת יהיה לחץ של המרכז. הם נוסעים מחר לירושלים ויחקשו אחיז בשובם.

17.11.65, יום ד'

השתתפתי הבוקר בכנס חברי האיחוד מרפי. דיברתי על סיבות הצלחת המערך - הירושה של מפא"י, של חברי מפא"י יש להם חלק בירושה, אבל אה"ע זכה מן ההפקר, הפחד משלטון בגין והלחץ של שלושה מנגנונים (הסת", סוכנות, ממשלה, נוסף המפלגה). הופעת רפי בבחירות הופעה של התנדבות מתוך מניעים מוסריים בלבד, אם נדע לשמור על רוח זה נשנה פני העם. לא נשתחף בממשלת המערך, אבל נדון כל דבר לגופו, נתמוך בהצעה ובמעשה חיוביים, ונשלול שלילים. נבדיל בין מישור מלכתי ובין מישור עירוני והסתדרותי.

בעיר נבחר ונתון באיש הסוב ביוהר, בלא התחשבות עם מפלגות. אני נגד חרות באשר זה

איש אחד - בגין, והוא לא השתנה, אבל גחל בעיר אינו מסול אם האיש המוצע על ידם

מתאים. בהסתדרות יש לעשות שנוי מבנה, בחירות בכל שנתיים, ארגונים מקצועיים

אבטונומיים, ללא התערבות הוה"פ, בורות מוסכמת בכל שרוהים חיוניים, ביחוד ממשלתיים;

אין להכניע הממשלה ע"י שביתה ואין להכניע שובתים, ביחוד ממשלתיים; אין להכניע

הממשלה ע"י שביתה ואין להכניע שובתים, ולכן הסכמה על בורות. העיקר שמירת הרוח

המוסרי של רפי וכוסר ההתנדבות.

רוב חברי הקבוצים הם בעד נמיר, כי הליכה עם שטרן כלומר עם גחל הדכא החברים.

איש גניגר החרעם על דברי נגד אשכול. בכלל - רוח טובה.

לפנות ערב צלצל אלי שטרן (מפדל) ששב עם חבריו מירושלים. דבריו מבולבלים.

כנראה המרכז הכריח אותם ללכת אתו בעד נמיר, אבל לא אמר לי דברים ברורים. אמרתי לו

שיחקש עם שני חברים משה דיין, סורקיס - אחד בעד שטרן ואחד בעד נמיר, ויאמר להם

עקדת חבריו. סיפרתי הדבר לפולוונסון.

18.11.65, יום ה'

בא אצלי סולזינגר שמואל (מארגן מחנות מסד, ואשתו, שניהם ישראלים שחיים הרבה

שנים בארה"ב. סיפר לו נחום סטודנט שאינו יודע עברית, עשה אוסף כל המלים העבריות -

דבר מפליא - וזה עומד להחפוטס. חיים ויטסול הוציא בשנת 1953 ביבליוגרפיה שלי בארה"ב

(לא שמעתי על כך).

בונציק רוצה להוציא ספר שלי באידיש - מאמרים שלי בשנים האחרונות, מבקש שאשלח

לו ביבליוגרפיה, מענו מה: גבעתיים ת.ד. 22, שמואל סולזינגר).